

عضویت در کلیسا نویسنده: رولند بارنس

درباره‌ی پدر و مادری که پس از آوردن نوزادشان به این جهان او را رها می‌کنند تا به تنهایی با زندگی مواجه شود چه فکر می‌کنید؟ این جفا در حق کودک فاجعه‌بار است و والدین مرتکب بدرفتاری با کودک شده‌اند. عیسی با نوزادان روحانی خود چه می‌کند؟ اساس و اهمیت عضویت در کلیسا دست کم تا حدی در همین نکته نهفته است. کسانی را که پدر برگزیده، پسر بازخرید کرده، و روح‌القدس تولد تازه بخشیده رها نمی‌شوند تا در برابر جهان، گرایش به گناه و شیطان تنها بمانند. عیسی نوزادانش را که روح‌القدس برای ورود به کلیسای نامرئی تعمید داده پذیرا می‌شود و ایشان را در آیین تعمید آب جهت ورود به کلیسای مرئی تعمید می‌دهد. از طریق تعمید آب، عیسی نوایمانان و فرزندان ایمانداران را وارد کلیسای مرئی می‌کند. وقتی کسی به نام خدای تثلیث با آب تعمید داده می‌شود، به عضویت کلیسای مرئی در می‌آید و در آنجا به تغذیه‌ی روحانی او همت می‌گمارند.

به عقیده‌ی من یکی از دلایل اینکه عضویت در کلیسا آن چنان که باید گرمی داشته نمی‌شود این است که نمی‌دانند شبان نیکو از این طریق از گوسفندانش مراقبت و آنها را تغذیه می‌کند. کلیسا گله‌ی اوست. او زندگی خود را برای گوسفندانش می‌دهد. او آنها را به قیمت خون خود خرید، و آنها را رها نمی‌کند تا تنها و بی‌کس بر روی زمین زندگی کنند. اعتقادنامه‌ی وست‌مینستر می‌گوید: «تعمید یکی از آیین‌های عهدجدید است که عیسی مسیح امر فرموده... تا تعمید شونده به طور رسمی در کلیسای مرئی پذیرفته شود» (۱. ۲۷). کسی ممکن است بگوید عضویت در کلیسا در کجای کتاب مقدس آمده است؟ پاسخ چنین است: در تعمید با آب. در عهدجدید، وقتی کسی ایمان می‌آورد تعمید می‌شود و به واسطه‌ی تعمید به عضویت کلیسای مرئی تحت مرجعیت و مراقبت رهبرانی که نقش شبانان را دارند در می‌آید. بدین طریق عیسی از کلیسای خود بر روی زمین محافظت می‌کند. آن سه هزار نفری که در عید پنتیکاست تعمید گرفتند تحت نظر رسولان در اورشلیم به عضویت کلیسا درآمدند.

بسیاری متوجه ارتباط میان تعمید و عضویت در کلیسا نمی‌شوند و در نتیجه به اهمیت محافظت و مراقبتی که از فرد تعمید شده و افزوده شده به کلیسا می‌شود پی نمی‌برند. بدون عضویت، هیچ یک از رهبران کلیسا نمی‌توانند تعیین کنند که مسئول کدام گوسفند عیسی هستند. پطرس در رساله اول خود ۵: ۲-۳ به مشایخ کلیسا چنین دستور می‌دهد: «گله‌ی خدا را که در میان شماست بچرانید و نظارت آن را بکنید، نه به زور بلکه به رضامندی.» در ترجمه‌ی نیو آمریکن استاندارد، عبارت «در میان شماست» به شکل «کسانی که مسئولیتشان به شما واگذار شده» ترجمه شده است. شبان نیکو گوسفندان را به رهبران مشخصی که دستیارش هستند سپرده تا مراقبت کنند. قطعاً رسولان می‌دانستند عیسی کدام گوسفندان را به ایشان سپرده است. بدون عضویت از طریق تعمید، رسولان نمی‌توانستند بدانند مسئولیت کدام مردمان با عیسی و کدام یک با خودشان است. بدون عضویت، گوسفند نمی‌داند در پی کدام شبان برود و از کدام اطاعت کند. نویسنده‌ی رساله به عبرانیان خطاب به ایمانداران می‌گوید: «مردان خود را اطاعت و انقیاد نمایید زیرا که ایشان پاسبانی جانهای شما را می‌کنند» (۱۳: ۱۷).

وقتی کسی به عضویت کلیسای نامرئی یا روحانی در می‌آید، «از چنگ نیرومند ظلمت» رهانیده می‌شود و به «پادشاهی پسر عزیزش منتقل» می‌گردد (کولسیان ۱: ۱۳). برای ایمانداران عضویت در کلیسای مرئی یا فیزیکی بر روی زمین متناظر است با عضویت در کلیسای نامرئی یا روحانی. این بزرگترین امتیازی است که می‌توان بر روی زمین به انسانی داد. انتقال از جهان (قلمروی مرگ، تاریکی و نفرین) به کلیسا (قلمروی زندگی، نور و محبت نجات‌دهنده) بزرگترین لطفی است که بر روی زمین به انسان می‌شود. در کلیسای مرئی، عیسی بی‌شمار وسائل رشد روحانی را در اختیارمان قرار می‌دهد: کلام خدا، آیین‌ها، دعا، مشارکت با دیگر ایمانداران، نظم و غیره.

در واقع، عملکرد انضباط کلیسایی مستلزم عضویت در یک بدن محلی و مرئی است. در متی ۱۸: ۱۷، عیسی درباره‌ی یک ایماندار توبه نکرده می‌گوید: «و اگر کلیسا را قبول نکند، در نزد تو مثل خارجی یا باجگیر باشد.» این فرد ظاهراً در گروه عیسی و کلیسای اوست، ولی اگر توبه نکند از کلیسا اخراج می‌شود. پولس نیز به همین دلیل مردی را که توبه نمی‌کرد اخراج نمود (اول قرنتیان ۵: ۲). او می‌نویسد: «چنانکه باید تا آن کسی که این عمل را کرد از میان شما بیرون شود.» اگر عضویتی نباشد، ایده‌ی حذف کسی از کلیسا بی‌معنا خواهد بود. کسی را از کلیسا راندن تنها زمانی معنا خواهد داشت که او در عهد با قوم خدا و متحد با عیسی و بدن او باشد. پولس رسول در رومیان ۱۲: ۵ می‌گوید: «همچنین ما که بسیاریم، یک جسد هستیم در مسیح، اما فردا اعضای یکدیگر.»

عضویت در بدن عیسی نتیجه‌ی اتحاد با اوست. از طریق تعمید روح‌القدس (که یک واقعیت درونی، نامرئی و روحانیست)، ایمانداران با عیسی متحد و بخشی از کلیسای جهانی او می‌شوند، و با تعمید آب (که نشانه‌ای بیرونی، مرئی و فیزیکیست) مومنان و فرزندان‌شان تحت مراقبت رهبران به کلیسای مرئی پیوند داده می‌شوند. عضویت نوعی مراقبت و پاسخ‌گویی روحانی است. عضویت یعنی برکت تعلق داشتن به عروس عیسی و منفعت بردن از شبنانی او. در کلیساست که خداوندی عیسی به وضوح آشکار می‌شود، وقتی که اعضا در روز خداوند با هم جمع می‌شوند، با ده‌یک‌ها و هدایا حمایت خود را نشان می‌دهند و با عطایای روحانشان یکدیگر را خدمت کرده، انجیل او را در سراسر جهان اعلام می‌کنند.

کشیش رولند بارنس کشیش ارشد کلیسای ترینیتی پرزبیتترین (پی‌سی‌ای) در استیتسبورو، جورجیا، است.

این مقاله در مجله [تیبیل‌تاک](#) منتشر شده است.